

інтернів у 8 областях Західного регіону з використанням інформаційно-комунікаційних технологій. При вивченні фармакоекономіки провізори ознайомлюються з системою оцінки медичних технологій, коли інтегруються дані фармакоекономічного аналізу, етичних, соціальних аспектів медичних технологій. Для поглиблення знань провізорів-інтернів, слухачів курсів з фармакоекономічної оцінки лікарських засобів видані методичні рекомендації «Фармакоекономіка та оцінка медичних технологій» (Заліська О.М. і співав., 2012). Також використовуються 6 дистанційних навчальних модулів з фармакоекономіки, які доступні на сайті www.ispor.org українською.

На даний час вивчення провізорами фармацевтичної технології на післядипломному етапі повинно бути спрямоване на оволодіння вміннями і навичками виготовлення рецептурних прописів, які на даний час, наявні в аптеках. В Європі та США екстемпоральне виготовлення лікарських засобів позиціонується як препарати для потреб конкретного споживача (personal drug – персональні ліки). Проблематика фармакоекономіки, екстемпорального виготовлення систематично обговорюється на науково-практичних заходах, зокрема, у лютому 2015 року проведена 15 конференція на кафедрі.

Висновки. Перспективним є навчання, яке орієнтоване відповідно до потреб (needs-oriented), що виникають у практичного провізора - для набуття нових знань і вмінь оцінювати лікарські засоби за показниками їх доведеної ефективності, безпечності та витрат.

Лисенко Н.О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Застосування технології кейс-стаді при викладанні дисципліни «Культура наукової мови» студентам економічних спеціальностей

Наукова комунікація — важливий чинник формування сучасного висококваліфікованого фахівця, відповідно основною метою вивчення дисципліни «Культура наукової мови» є допомога молодим науковцям у виробленні навичок логічного, виразного, граматично і стилістично досконалого усного й писемного наукового мовлення, засвоєнні основних принципів побудови та оформлення наукових текстів, вимог до виступу перед аудиторією.

Реформування національної системи освіти України, сучасні тенденції світової інтеграції зводять проблему розвитку особистості в ранг пріоритетних завдань. Тому велике

значення набуває впровадження інтерактивних методів навчання і виховання, яке є ефективнішим засобом в опануванні сучасних технологій, підвищенні ефективності навчання і якості знань, формуванні життєвої і професійної компетентності сучасної молоді.

Однією з інтерактивних методик, що набула популярності у Великобританії, США, Німеччини, Данії та інших країнах стала Casestudy (кейс-метод, метод аналізу ситуацій), розроблена англійськими науковцями М. Шевером, Ф. Едейем та К. Єйтс. Кейс-метод або метод ситуаційних вправ є інтерактивним методом навчання, який дає змогу наблизити процес навчання до реальної практичної діяльності спеціалістів.

Кейс-метод може застосовуватися при закріпленні знань та вмінь, що були отримані на попередніх заняттях, розвитку навичок аналізу та критичного мислення, зв'язку теорії та практики. Мета методу кейс-стаді – поставити студентів у таку ситуацію, коли їм необхідно буде прийняти рішення. Вищим ступенем проблемності характеризується така ситуація, коли студент: а) сам формулює проблему; б) сам знаходить спосіб її подолання; в) вирішує її; г) сам контролює правильність цього рішення.

Класичний варіант моделі ситуаційного навчання має наступну логіку:

I етап — індивідуальне вивчення студентами тексту ситуації (як правило, позааудиторно).

II етап — формулювання викладачем основних питань з кейсу, вступне слово викладача.

III етап — об'єднання студентів у творчі групи.

IV етап — робота студентів у складі творчої групи.

V етап — презентація "рішень" кожної творчої групи.

VI етап — загальна дискусія, запитання, виступи з місця.

VII етап — виступ викладача, його аналіз ситуації та процесу її обговорення.

VIII етап — підсумки й оцінювання якості роботи студентів із кейсом.

У процесі підготовки необхідно не тільки систематизувати матеріал, продумати приблизний план обговорення, додаткові запитання для активізації дискусії, а й проаналізувати готовність конкретної групи до такої роботи.

Після ретельного вивчення й аналізу концепцій, методичних порад щодо впровадження кейс-методу у вищих навчальних закладах, що запропонували Г. Гребенькова, С. Канівець, Т. Туркот, П. Шеремета, В. Ягоднікова, ми вдалися до проведення експерименту із застосування цього методу при викладанні дисципліни «Культура наукової мови» для студентів-економістів Національного фармацевтичного факультету. За бажанням студентів було поділено на чотири групи (керівник кожної групи вибирався голосуванням, викладач на вибір студентів не впливав).

Для опрацювання було запропоновано такі теми: «Ідеальний реферат», «Поради оратору», «Сучасна українська економічна термінологія», «Наукове дослідження».

На сайті Центру дистанційних технологій навчання НФаУ <http://www.pharmel.kharkiv.edu> були розміщені переліки рекомендованої літератури та списки студентів кожної творчої групи. Також самостійно студенти були змушені обрати одну з «ролей», відповідно до якої різнилися й види роботи в групі:

- «Дослідники» — повинні оцінити запропонований викладачем список літератури і вибрати додаткову літературу.
- «Науковець» — за допомогою інших членів групи узагальнює інформацію.
- «Митець» — готує PowerPoint презентацію.
- «Доповідач» — готує і виголошує виступ.
- «Керівник» — керує і контролює процес, бере участь в оцінюванні роботи всієї групи.

Результати досліджень виголошувалися прилюдно на заліковому занятті, роботу студентів було оцінено позитивно, зауваження й оцінки тактовно обґрунтовано.

Підсумовуючи зауважимо, застосування кейс-методу, на нашу думку, доцільне при викладанні «лекційних» дисциплін гуманітарного блоку, при вивченні яких студенти змушені опрацьовувати самостійно великі блоки дискусійної, неоднозначної з точки зору оцінок науковців інформації.

Кейс-метод допомагає майбутнім фахівцям спробувати свої сили під час самостійного наукового пошуку, визначити наявність «прогалин» у знаннях і знайти матеріал для виправлення помилок, а контроль з боку інших членів групи та «атмосфера» змагання виступають додатковими важелями для мотивації. У цілому вважаємо проведення експерименту вдалим, а педагогічну мету досягнутою.